

Genesis 1:27-28a

Zie ook: Lucas 20:34-36 en I Corinthe 7:1-7

Man en vrouw

1 verscheidenheid

2 seksualiteit

3 vruchtbaarheid

4 gebrokenheid

Gemeente,

Alles was gereedgemaakt. Een prachtige aarde, een schitterend heelal, een geweldige schepping van planten en dieren. Voor de mens. Toen werd de mens geschapen naar Gods beeld. Met vermogens om te denken en te analyseren, met heerschappij over de schepping en in ware gerechtigheid kennis en heiligheid. Maar God maakt nog meer bekend over de mens, over ons. God heeft de mens geschapen naar Zijn beeld, maar ook: man en vrouw, mannelijk en vrouwelijk. In hoofdstuk 2 zal daar het vergrootglas nog opgelegd worden. Dan blijkt dat zij uit het stof van de aarde gemaakt worden, dat eerst de man en dan de vrouw geschapen wordt, dat het huwelijk bedoeld is een levenslange verbintenis. Dat komt dan pas. In Genesis gaat het over dat éne gegeven. De mens is er in twee soorten: man en vrouw. Ook dat openbaart God ons. En het geloof onderwerpt zich aan alles wat de HEERE zegt. De Heere Jezus leert luisteren naar de wil en wijsheid van Zijn Vader in de hemel. Door het geloof leert een mens leven naar Gods bedoeling. Eigen gevoelens, inzichten, gemakken worden ondergeschikt gemaakt. Zijn wij bereid om zo te luisteren? Zo Bijbel te lezen? Dat is de vraag voor elke keer dat je Bijbel leest of een preek hoort: ben ik bereid zo te luisteren, of....

1 verscheidenheid

God openbaart dat Hij Zelf de mens tweevoudig heeft geschapen: man en vrouw. Zo heeft Hij het gewild, bedoeld en gemaakt. Dat er verschil is in geslacht. Lichamelijk verschil. Helder en duidelijk. Mannen kunnen in principe kinderen verwekken, en vrouwen kinderen baren en borstvoeding geven. Psychisch, hormonaal verschil. Kun je genoeg over lezen in hedendaagse lectuur: mannen van Mars en vrouwen van Venus. Mannen. Mannen zijn zakelijk, vrouwen zijn gevoelig grof gezegd en ingedeeld.

Dat verschil loopt als een rode draad de Bijbel door. Straks in Genesis 3 wordt Adam gestraft in zijn werk: met smart zal hij de aarde bewerken. Eva, de vrouw, wordt gestraft in haar voortbrengen van kinderen: met smart zult gij kinderen baren. Beiden worden geraakt in het hart van hun roeping.

In Deuteronomim 22 schrijft de HEERE voor: een man zal geen vrouwenkleding dragen en vrouw geen mannenkleding. Letterlijk staat het er nog veelomvattender: gereedschap, toebehoren. Het verschil tussen man en vrouw moet zichtbaar zijn in aankleding. Daar kun je bijbels gezien dus alleen maar voor zijn, ook doordeweeks.

In Spreuken 31 wordt over de man gesproken als degenen die in de poort zit: de rechtszaken, de regering, de notariële beschikkingen vonden daar plaats. De vrouw is bezig in en voor haar gezin: kleding verzorgen.

In I Corinthe 11 wordt gezegd dat het een eer is voor de vrouw om lang haar en hebben en voor de man een oneer, een schande. Dat verschil is een rode draad de Bijbel door.

En Christus leert naar Zijn Vader te luisteren. Ook hierin te zeggen en te handelen naar Vaders wil.

Ondertussen hebben man en vrouw elkaar nodig. En dat geldt ook buiten het huwelijk. In de samenleving, in allerlei verbanden. Een mannenmaatschappij, bijv het leger, staat open voor specifieke mannelijke zonden: grofheid, ruwheid op allerlei gebied. Een vrouwenmaatschappij staat weer open voor andere zonden: eindeloos gekissebis en overgevoeligheid. Man en vrouw hebben elkaar nodig om elkaar aan te vullen en te corrigeren in alle levensverbanden. Er staan ook aparte vermaningen in de Bijbel voor vrouwen: om de schoonheid niet vooral te zoeken in het uiterlijke mooi maken, maar in een zachtmoedige geest die kostbaar is voor God. En voor mannen, vaders om kinderen niet te verbitteren, om vrouwen niet te onderdrukken, om niet te leven naar kracht is macht.

2 sexualiteit

Man en vrouw schiep Hij hen. Dat is dus Gods bedoeling. Daarin is ook gegeven, zeker als wij letten op de verdere uitwerking in de Bijbel, dat het sexuele leven door God Zelf gegeven en gewild is. In Genesis 2 blijkt dan heel duidelijk dat dat bedoeld is tussen één man en één vrouw. Op weg naar het huwelijk en wat geslachtsgemeenschap betreft in het huwelijk. Spreuken 5:19 spreekt aan het eind heel openlijk en uitbundig over de vreugde van het sexuele leven.

Daarbij geef de Bijbel wel aan dat er verschil tussen mens en dier. Een dier kent ook sexueel leven, soms ook met één levensgezellin, maar een dier leeft zijn driften uit. Een dier doet wat in hem opkomt, een dier houdt geen rekening met de ander, een dier volgt zijn opwellingen op dit gebied. Maar de mens is geschapen naar Gods beeld. Is in staat en geroepen om zijn verstand te gebruiken. Een mens kan afwegen, analyseren, verstandig omgaan met zijn gevoelens. Petrus zegt ergens: mannen, woont bij uw vrouwen met verstand. En in I Corinthe 7 lezen wij dat de man niet over zijn eigen lichaam beschikt maar de vrouw, en de vrouw beschikt niet over haar eigen lichaam maar de man. Sexualiteit is iets waarbij man en vrouw elkaar willen gelukkig maken en juist willen dat de ander het goed heeft. Luisteren naar de signalen die de ander

uitzendt en de gevoelens, verlangens die de ander heeft. Er zijn situaties dat de man zich moet beheersen omdat de vrouw te zwak te ziek is. Maar ook dat de vrouw er tijd en aandacht voor heeft omdat anders van de man teveel gevraagd wordt. Beiden horen steeds te vragen: wat wil jij en dat op elkaar af te stemmen. En dat kan niet losstaan van het gebed tot de Heere. Anders bedrijf je in het huwelijk zonde. Dat kan ook nog.

De mens, man en vrouw, is geroepen om de heer te zijn over zijn driften. Over boosheid, over eetlust, over verlangen naar bezit, over sexualiteit. Luther gebruikte al het voorbeeld van de ruiter en het paard. Het paard dat zijn onze driften, hier dus onze sexuele verlangens. De ruiter dat zijn wij. Behoren zij te zijn in elk geval. Dat de ruiter, dat wij de baas zijn over onze sexuele verlangens. En dat niet het paard er met ons vandoor gaat. Dat je sexuele driften je meenemen en je meesleuren. Door de zondeval is dat helemaal ontaard. Het paard van onze driften neemt ons mee en wij houden dat niet in bedwang. We volgen onze driften. En vinden dat goed en heerlijk en fijn. Maar door genade verlangen wij om de ruiter te zijn die het paard onder controle heeft. Om het paard van onze driften binnen de perken van Gods inzettingen te houden. Als je dan weet uit de Bijbel dat ook onreine verlangens en gedachten en fantasien zonde zijn, weet uit de Bijbel dat geslachtsgemeenschap voor het huwelijk verboden is en daarom spreek je als jongen en meisje grenzen af in je verkeringsstijd, weet uit de Bijbel dat je in het huwelijk het goede voor de ander zoekt, dan is het roeping dat je als ruiter de baas bent over het paard van verlangens en driften. Als je alleen bent, als je verkering hebt, als je getrouwd bent. Je weet en buigt voor wat de HEERE voorschrijft, en daarnaar leidt je je gevoelens en verlangens. Kunt u dat zonder genade? Kun je dat zonder Christus? Zou je dat ooit zonder de Zaligmaker kunnen? Heb je geleerd en erkend dat je de baas niet bent over je driften en verlangens? Heere, ze slepen me mee, nemen me mee, ik geef toe tegen Uw geboden in. Heere Jezus, vergeef mij met Uw bloed, Heere Jezus vernieuw mij door Uw Geest en kracht. Zou ook juist onze sexualiteit en onze omgang daarmee, niet uit moeten en mogen drijven naar de Heere Jezus? Dat je niet blijft goedpraten en vergoelijken als je je mee laat nemen door je driften. Dat je ook niet denkt: het is en wordt toch nooit niks met me, ik ben te zondig en te slecht en val steeds weer in zonde, maar dat het je drijft tot de Heere Jezus. Dan kan het echt zo mooi zijn. In je verkeringsstijd, in je huwelijk.

3 vruchtbaarheid

Dan volgt er: en God zegende hen en God zeide tot hen: weest vruchtbaar en vermenigvuldigt en vervult de aarde. Dat was bij de engelen anders. God heeft de engelen in keer geschapen met zovelen als Hij wilde dat er zouden zijn. Engelen staan dus los van elkaar. Maar de mens heeft Hij man en vrouw geschapen en door voortplanting zouden zij tot een groter aantal worden. Handelingen 17 zegt dan ook dat God de God Die uit één bloede het hele menselijk geslacht gemaakt heeft. Dus engelen zijn ahw een leger, maar mensen zijn een gezin. Heel de mensheid is familie, stamt af van dezelfde eerste mensen. Er is verbondenheid tussen alle mensen. Daarom is discriminatie op grond van ras, huidskleur uit den boze. Eén gezin. We behoren alle mensen lief te hebben omdat zij op één of andere wijze Gods beeld vertonen en omdat zij allemaal familie van ons zijn.

Daartoe heeft God de mens, man en vrouw, gezegend. Gezegend betekent hier: van de kracht voorzien om vruchtbaar te zijn. En dat is tegelijk een opdracht: weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u. Die kracht, die zegen komt dus van God. Dat loopt door heel de Bijbel heen als we de uitdrukking tegenkomen dat God de baarmoeder opent en dat God de baarmoeder sluit. Daar zit de diepe pijn in als God de kinderzegen onthoudt of onmogelijk laat zijn. Maar dan toch de troost dat het de HEERE is die dat doet, dat het geen kwestie is van toeval, lot of eigen schuld. Als de HEERE het niet geeft heeft Hij daar Zijn wijze, goede bedoelingen mee. Hij bedroeft en plaagt de mensenkinderen niet van harte. Dan kun je er mee bij Hem terecht, vragend, worstelend, strijdend, je hart uitstortend, uitkomst verwachtend.

Dat roept om de belijdenis als de HEERE de baarmoeder opent dat we erkennen dat Hij dat heeft gedaan. Niet onze liefde als diepste oorzaak, geen ooievaar die ze brengt, maar laat het geboortekaartje maar spreken van Hem Die kinderen geeft. Die belijdenis vinden we ook in Psalm 127:3 kinderen zijn een erfdeel des HEEREN. Geschenk van Hem. Dat Hij toeschikt. Hij bepaalt. Een erfenis verdien je niet zelf, maar word je toegeschikt. En een erfdeel geeft aan dat het een kostbaar geschenk is. Wat kun je, mag je daarnaar verlagen als man, als vrouw. Daarom bidden, daarom worstelen bij God. Om dat grote geschenk van de kinderzegen. Waarom zo kostbaar? Omdat het ons ingeschapen verlangen vervult. En: omdat Maleachi 2:15 zegt: God zoekt een zaad Gods. Nageslacht voor Hem. Dat kinderen die geboren kinderen voor Hem zullen zijn. Dat besef was diep ingescherpt in Israel: kinderen zouden kinderen zijn voor Hem. Dat het volk zou uitbreiden met het oog op Zijn komst. En nu: met het oog op Zijn wederkomst. Daarom: weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u.

Maar: moet de mens dan na de zondeval kinderen voortbrengen om verloren te gaan? Kinderen, in zonde ontvangen en geboren, gedoemd om te verderven? God zij dank niet. In Christus geeft God geboorte, en ook wedergeboorte. Opdat door wedergeboorte Zijn rijk wordt uitgebreid. Zijn Koninkrijk wordt vervuld en volgemaakt. En dat vooral in de bedding van Zijn verbond, in de lijn der geslachten. Daar liggen Gods beloften voor het nageslacht. Daar liggen Zijn beloften voor ouders om daarop te pleiten. Om kinderen voort te brengen voor Gods rijk. Dat door onze kinderen Gods rijk wordt uitgebreid. Als je dan vader of moeder mag worden van een kind, ben je dan ook zo verlangend naar de wedergeboorte van je kind? Zoals je verlangde naar een kindje, dat je zo verlangt naar de wedergeboorte, zoals je als vrouw gezwoged hebt om het kind ter wereld te brengen, dat je zo zwoegt om het in Gods rijk te brengen. Dan kan de Bijbel daar zo over spreken als in termen van geboorte: arbeiden te baren. Zoals een vrouw moeite doet om het kind ter wereld te brengen door geboorte, zo worstelen en arbeiden dat het kind door wedergeboorte in Gods Koninkrijk komt. Worstelen en arbeiden door de opvoeding en door gebed en smeking. Net zo intens. Is dat ons vader en moeder zijn? Dat Zijn rijk erdoor wordt uitgebreid. Dat grootouders daarom worstelen, dat kinderlozen en ongehuwden daarom worstelen. Dat door wedergeboorte Gods rijk wordt uitgebreid in de Gemeente. Uit de kinderen van de Gemeente. Dat als Jezus wederkomt Hij een schare vindt uit onze kinderen die Hem verwachten. En dat wij daar een middel voor mochten zijn. Dat is van meer waarde dan een beroemd bedrijf, een kampioenschap of een carrière.

Kinderzegen en opvoeding dus. Met het oog op Gods roeping en Gods rijk. Zie ik het verkeerd als ik zeg dat die twee kinderzegen en opvoeding in onze cultuur/samenleving het kind van de rekening zijn? Van de economische rekening. Man en vrouw worden gestimuleerd allebei te werken. Als arbeidskracht tel je meer mee dan als moeder. Daarom is het niet handig en voordelig als kinderen vroeg in het huwelijk komen. Daarom wordt kinderoppas gestimuleerd, want de vrouw moet weer als arbeidskracht kunnen fungeren. Is dat niet iets demonisch in ons cultuur? Waarmee satan zijn invloed uitsteekt naar de huwelijken en de gezinsvorming? Wat in de Bijbel voorop staat: kinderzegen en opvoeding wordt opzij gedrukt door andere belangen. En als christen moet je dus enorm waakzaam zijn dat die tijdgeest niet ook jou gedachten infiltreert en je in dat patroon laat denken en handelen.

Wij zijn geroepen de prioriteiten anders te stellen. Ook in financieel opzicht. Wat voor huis zoek je als je trouwt? Moet dat per se

vrijstaand en royaal zijn, of kun je ook met minder beginnen? Dat staat in relatie tot wat voor trouwdag je wilt. De duurste en luxe waar iedereen het nog jaren over heeft, of een eenvoudiger. Hoe laat je je hypotheek doorrekenen? Moet dat op twee fulltime inkomens voorlopig of maak je andere keuzes? Daar kunnen spanningsvelden liggen, dat weet ik en dat weet de HEERE ook. Daar moet je wel in je verkeringsstijd over praten met elkaar. HEERE, wat is Uw wil en: wat dient Uw rijk het meest?

Een ander aspect is dat we twee wezenlijke dingen hebben gevonden. Man en vrouw en hun seksualiteit in zorg en aandacht voor elkaar. En de zegen en opdracht van kinderen voortbrengen. Dat zijn twee polen, twee brandpunten in één ellips. Zorg voor elkaar én gezinsvorming. Daarbij geldt ook juist voor de mens: wij zijn geschapen naar Gods beeld. Wij kunnen overwegen, bewust keuzes maken, analyseren. Nogmaals, de dieren niet. Die leven hun verlangens uit. Maar de mens is geroepen met verstand te handelen, binnen de kaders van Gods inzettingen. Verstandig te zijn en acht geven op wat je man, je vrouw aankan, lichamelijk, psychisch. In een zwangerschap en bevalling, en in het opvoeden. Dan kan er een tijd komen dat je samen voor Gods Aangezicht zegt: het is nu goed om even niet, voorlopig niet, nog niet, niet meer voor de kinderzegen open te staan. Maar dat heb je dan wel samen voor Gods Aangezicht met een goed geweten afgewogen.

Als die tijd er is gekomen dan wijst Paulus op het gevaar van algehele onthouding. Dat leidt makkelijk tot ontsporing en brengt in verzoeking. (I Corinthe 7)

Dan is er periodieke onthouding. Ter informatie: dat is geen enorm puzzelwerk en heel betrouwbaar. Dan blijft het beste duidelijk dat het niet de ideale situatie is: wel geslachtsgemeenschap, maar niet bereid voor de kinderzegen. Dan blijft het verlangen dat het weer wel zou kunnen levend. En het vraagt zelfbeheersing, acht nemen op elkaar, en elkaars wensen proberen te respecteren. Een hele en een goede oefening. Zou dat niet het mooiste zijn, maar dan wel voor Gods aangezicht en als het echt iets van je samen is. Een strijd, waarin diepe vrede kan liggen. Weer iets om in je verkeringsstijd over te praten, te lezen en voor te bidden.

Dan zijn er anti conceptiva, natuurlijk niet abortief. Soms kan het nodig zijn. Als periodieke onthouding niet mogelijk is. Wanneer dat niet mogelijk is? Dat weet de HEERE. U moet er vrede in hebben met Hem. Ook in gezinsvorming geldt: u hebt het toch wel met de HEERE erover gehad, Zijn Aangezicht gezocht?

4 gebrokenheid

Zo is het leven sinds de schepping. Door God bedoeld: man en

vrouw schiep Hij hen. Dat leven is door en sinds de zondeval aantast. In meerdere opzichten. Daar zijn de zonden doorheengetrokken. Elke man, elke vrouw is geneigd om meer en anders te willen. Dat onderscheid uit te kennen. Of dat onderscheid te misbruiken. Elke man, elke vrouw is behept met egoïsme om meer aan zichzelf dan aan de ander te denken. Elke man, elke vrouw is geneigd tot seksualiteit buiten Gods grenzen. Het paard wil niet blijven binnen de door God uitgezette loopbaan. In elk geval in gedachten en verlangens niet. Of tot homosexualiteit.

Daar is ook het verdriet doorheen getrokken, de strijd. Het kruis van transsexualiteit. Je voelt je man, maar hebt een vrouwenlichaam of andersom. Het kruis van ongetrouwd te zijn gebleven terwijl je zo graag getrouwd zou zijn geweest. Het kruis van ongehuwd moeten blijven vanwege je homoseksuele geaardheid. Het kruis van kinderloosheid of minder kinderen dan je gehoopt en gewenst had. Het kruis dat mensen je nakijken als je een in hun ogen te groot gezin hebt of in hun ogen maar zo klein gezinnetje.

Daar is ook de gave der onthouding. I Corinthe 7 noemt dat. Paulus had de gave der onthouding. Die had geen behoefte aan een vrouw naast zich, lichamelijk niet, psychisch niet. Daarom kon hij ook die unieke positie van heiden apostel hebben, zo veel doen voor Gods Koninkrijk, vrijgesteld voor die bijzondere dienst in Gods Koninkrijk.

Maar dat alles zal niet zo blijven. We lezen Lucas 20. Er komt een tijd dat het anders zal zijn. In de wederopstanding der doden, in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde. Jezus zegt van dat leven. Zij huwen niet worden niet ten huwelijk gegeven, want zij kunnen niet meer sterven. Zij zijn de engelen gelijk. De engelen, dus toch. In de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde is het exacte aantal in één keer aanwezig. Al Gods kinderen, al Zijn uitverkorenen, de hele schare die niemand tellen kan. Niemand zal daar sterven, wegvallen, dus niemand hoeft en kan er meer bij. Daar vindt geen uitbreiding meer plaats. Vinden geen geboortes meer plaats. God is er allen en in allen. Het huwelijk zal niet meer zijn. Huwelijk, seksualiteit, gezinsvorming zijn niet eeuwig, niet voor de eeuwigheid. Blijven hier achter. En de ongehuwde, en de kinderloze in deze bedeling, in onze gemeente, is een teken van, een heenwijzing naar. Gehuwd zijn is niet alles, kinderen krijgen is niet zaligmakend. Het gaat naar een bedeling toe waar geen huwelijken en geboortes, ook geen ziektes en overlijdens, meer zijn. En zullen we waardig geacht worden dat te beerven? Getrouwd of niet getrouwd, van seksualiteit genoten of nooit kunnen genieten, kinderen ontvangen of kinderloos gebleven, dat is niet het beslissende. Huwelijk, seksualiteit en geboortes neem je niet mee. Het gaat erom of je in Christus

bent. In de Zaligmaker. Deel van dat huisgezin van Christus. Dat is beslissend. Alles beslissend. Alleen Hij brengt mij het leven der wederopstanding binnen. Dat bepaalt bij het ene nodige! Bent u, ben jij dat? Lid van Gods huisgezin in Christus. Door Hem overgezet. Door Hem gekocht, in Hem geborgen? Anders blijf je buiten met al je aardse levensgeluk. Al had je nog zoveel van al het andere. Sexualiteit, huwelijksgeluk en gezin. Als het je afhoudt van Christus, als je het geniet buiten Hem, ben ik eeuwig ongelukkig.

Dat relativeert al het andere. Het is voor onderweg, het blijft onderweg achter. Gaat niet mee de nieuwe bedeling in. Daar zijn de tekenen niet meer nodig, want daar is het leven van de wederopstanding volle werkelijkheid. En de gebrokenheid is voorbij. Daar zijn de smarten verleden tijd. Voltooid verleden tijd. Het lijden van deze tegenwoordige wereld valt in het niet tegen het gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid, alle tranen zijn van de ogen afgewist, ook de meest bittere. Daar zijn de zonden verleden tijd. Voorgoed verleden tijd. Zonden van je man en vrouw zijn, zonden van sexualiteit, voorgoed verleden tijd. Alles hier achtergebleven. En het mooie ervan? Dat zal ik niet missen. Echt niet. Dat zal ik niet missen als ik hem zal zien in volle glorie en heerlijkheid. Eeuwig met Hem leven, Hem genieten, Hem verheerlijken.

Amen